

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **I., P.**, bytom v B., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. septembra 2009, č.k. 6Sd/176/2008-22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave 9. septembra 2009, č.k. 6Sd/176/2008-22, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 9. septembra 2009, č.k. 6Sd/176/2008-22, potvrdil rozhodnutie z 8. septembra 2003 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a čl. 11 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení (ďalej len „Zmluva medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení“) priznala navrhovateľovi starobný dôchodok v sume 1 665 Sk (55,27 €) mesačne s účinnosťou od 1. januára 2003.

Krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľovi nevznikol nárok na starobný dôchodok v Slovenskej republike len s prihliadnutím na doby zamestnania, získané na území Slovenskej republiky. Odporkyňa preto posúdila nárok navrhovateľa na dôchodok s prihliadnutím na doby zamestnania získané navrhovateľom ako v Slovenskej republike, tak v Českej republike, vypočítala teoretickú výšku dôchodku, ktorá by patrila keby sa všetky získané doby dôchodkového zabezpečenia zhodnotili výlučne podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a priznala navrhovateľovi dôchodok zodpovedajúci pomeru medzi dĺžkou doby zabezpečenia podľa právnych predpisov Slovenskej republiky (3591 dní) a celkovou dobou zabezpečenia, získanou podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov (17545 dní). Vypočítanú sumu odporkyňa následne upravila resp. zvýšila podľa príslušných predpisov o zvýšení a úprave dôchodkov.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia tiež uviedol, že navrhovateľovi bolo v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. mája 2008, č.k. 4 So 171/2007-69, doručené napadnuté rozhodnutie odporkyne z 8. septembra 2003, a preto ani nemohlo byť podpísané terajším riaditeľom odporkyne, ale tým riaditeľom, za pôsobenia ktorého bolo vydané. Rozhodnutie odporkyne bolo vyhotovené s použitím výpočtovej techniky, a preto ho bolo možné vydať s predtlačným odtlačkom pečiatky Sociálnej poisťovne a uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ, v ktorom navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie odporkyne neobsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti. Taktiež je rozhodnutie, podľa jeho názoru, nezákonné z dôvodu retroaktivity, ktorá má spočívať v tom, že rozhodnutie bolo vydané 8. septembra 2003 a doručené 9. novembra 2008, teda po viac ako piatich rokoch od vyhotovenia. Poukázal, že Zmluva medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení je protiústavná, pretože stanovuje výpočet dôchodku diskriminačným spôsobom. Keby odporkyňa posúdila jeho nárok výlučne podľa získaných dôb dôchodkového zabezpečenia v Slovenskej republike a podľa právnych predpisov Slovenskej republiky mal by právo na dôchodok vo vyššej výške. Protiústavnosť tiež vidí v tom, že jeho žiadosť o dôchodok z 9. septembra 2002, podaná na Českej správe sociálneho zabezpečenia v Prahe, bola zároveň postúpená aj na Sociálnu poisťovňu v Bratislave, a tým mu bola odňatá možnosť slobodne sa rozhodnúť, kedy si v Slovenskej

republiky požiada o dôchodok a či si vôbec oň požiada. Krajský súd pochybil, keď neprerušil konanie a nepostúpil návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Navrhovateľ následne doručil dňa 7. mája 2010 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh na prerušenie konania a podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Odporkyňa sa ku odvolaniu navrhovateľa vyjadrila a navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 121 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov rozhodnutie o dávkach dôchodkového zabezpečenia uvedených v § 7 písm. a) a b) sa vydáva písomne. Pri vyhotovení rozhodnutia s použitím automatizovanej výpočtovej techniky sa rozhodnutie môže vydať v medzinárodnej abecede s predtlačenou pečiatkou orgánu sociálneho zabezpečenia a menom, priezviskom a funkciou pracovníka zodpovedného za vydanie rozhodnutia.

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 8. septembra 2003 o priznaní starobného dôchodku navrhovateľovi od 1. januára 2003 podľa ustanovenia § 21 zákona o sociálnom zabezpečení a čl. 11 Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení.

Zistenie skutočného stavu veci navrhovateľ nenamietal. Navrhovateľ bol ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky zamestnancom Slovenskej technickej Univerzity v Bratislave, ktorá nemala adresu uvedenú v obchodnom registri, a preto bol rozhodujúci trvalý pobyt navrhovateľa ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej

republiky. Navrhovateľ mal k rozhodujúcemu dátumu trvalý pobyt v Českej republike. Žiadosť o starobný dôchodok z 9. septembra 2002 navrhovateľ podal na Českej správe sociálneho zabezpečenia v Prahe, ktorá sa považuje v zmysle čl. 22 Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení za žiadosť predkladanú Sociálnej poisťovni v Bratislave. V súlade s čl. 19 Správnej dohody postúpila Česká správa sociálneho zabezpečenia, Praha žiadosť o dôchodok odporkyni. Na základe uvedenej žiadosti bol rozhodnutím odporkyne z 8. septembra 2003 priznaný navrhovateľovi starobný dôchodok s účinnosťou od 1. januára 2003 podľa § 21 zákona o sociálnom zabezpečení a čl. 11 Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení. Predmetné rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 19. novembra 2008 na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. mája 2008, sp. zn. 4 So 171/2007, ktorým bol zmenený rozsudok krajského súdu a rozhodnutie odporkyne z 22. septembra 2005 číslo X. bolo zrušené a vec bola vrátená odporkyni na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia rozhodnutia odporkyne z 22. septembra 2005 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok z 29. júna 2005 bola skutočnosť, že odporkyňa nepreukázala doručenie rozhodnutia z 8. septembra 2003, a teda bolo jej rozhodnutie o žiadosti o starobný dôchodok z 29. júna 2005 predčasné.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie odporkyne z 8. septembra 2003 číslo X., neobsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti, ako aj to, že mu rozhodnutie bolo doručené po viac ako piatich rokoch od vyhotovenia.

Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave navrhovateľovi doručovala svoje rozhodnutie z 8. septembra 2003 číslo X. v rovnopise. Fotokópiu napadnutého rozhodnutia navrhovateľ pripojil aj k svojmu opravnému prostriedku z 5. decembra 2008 a je z neho zrejmé, že je vyhotovené s použitím automatizovanej výpočtovej techniky, a preto bolo rozhodnutie vydané s predtlačенou pečiatkou odporkyne a menom a priezviskom jej riaditeľa. Pokiaľ navrhovateľ namietal formálne nedostatky ako viacero dátumov a taktiež viacero mien a priezvisk fyzických osôb nachádzajúcich sa na rozhodnutí, ich podpisy a absentujúce funkcie, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že rozhodnutie doručené navrhovateľovi namietané údaje neobsahuje. Navrhovateľ zrejme poukazoval na originál rozhodnutia odporkyne, ktorý sa však účastníkom nedoručuje, je založený v administratívnom spise a rovnopisy sú s ním obsahovo totožné.

Podľa § 250i O. s. p. pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Skutočnosť, že uvedené rozhodnutie bolo doručené až po 5 rokoch, nezakladá nezákonnosť predmetného rozhodnutia, prípadne jeho neexistenciu. Doručovanie je postup (konanie) Sociálnej poisťovne, ktorý Sociálna poisťovňa uskutočňuje až po vydaní rozhodnutia, a preto nemôže mať vplyv na jeho zákonnosť.

Navrhovateľ v odvolaní nespochybňoval spôsob výpočtu výšky a výšku dôchodku vypočítaného podľa príslušných ustanovení zákona o sociálnom zabezpečení a Zmluvy medzi SR a ČR o sociálnom zabezpečení, ale namietal protiústavnosť predmetnej medzinárodnej zmluvy.

Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení je medzinárodnou zmluvou, spĺňajúcou podmienky platnosti, ratifikácie a vyhlásenia, dostatočne jasne a priamo zakladá práva a povinnosti subjektov, a preto je priamo aplikovateľná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež konštatuje, že Ústavný súd Slovenskej republiky nemá právomoc posudzovať ústavnosť ratifikovaných medzinárodných zmlúv, a preto návrhu navrhovateľa na prerušenie konania z dôvodu § 109 ods. 1 písm. c) nevyhovel.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie navrhovateľa za dôvodné a preto podľa § 219 O.s.p. rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v tomto konaní úspech nemal a odporkyňa si náhradu trov neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2010

JUDr. Elena Zavadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová